

[Finansministeren.]

da være naturligere at søge selve ejendomsbeskatningen ændret. Jeg tror, det ærede medlem vil få lejlighed til at tage stilling til dette spørgsmål senere i folketingsåret.

Noget andet er, at der måske kunne være grund til at overveje, om de principper, hvorefter vi hidtil har opgjort værdien af bolig i eget enfamilieshus, nu også er formålstjenlige. Indkomstopgørelsen for et enfamilieshus er jo meget omstændelig, hvad alle ejere af sådanne huse ved. Først beregner man en lejeindtægt for ejeren. Derefter fradrager man i denne indtægt en lang række udgiftsposter, bl. a. til skatter, renter og vedligeholdelse. Navnlig denne sidste post giver ofte anledning til diskussion med skattemyndighederne, fordi det er svært at skønne over, hvornår der er tale om egentlige vedligeholdelsesudgifter, og hvornår det drejer sig om ikke-fradragsberettigede udgifter til forbedring af ejendommen.

Allerede skattelovskommissionen fremkom med et forslag, der var langt enklere end de gældende regler. Det blev imidlertid kritiseret fra forskellige sider dengang. Siden er der i Sverige indført en nyordning, som det formentlig var værd at se på i det udvalg, jeg meget gerne ser nedsat til at behandle det foreliggende forslag.

Jeg vil henstille, at man i stedet for at gennemføre det fremsatte forslag tager spørgsmålet om en forenkling af de gældende regler op til nærmere overvejelse i folketingsudvalget. Jeg vil meget gerne bidrage til, at vi igennem disse overvejelser når frem til mere enkle og retfærdige regler på dette område. Jeg kan derfor slutte med at takke forslagsstillerne for det initiativ, de her har taget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Under debatten i anledning af mit spørgsmål til den højtærede finansminister om, hvorvidt han ville medvirke til en drøftelse af den procent af ejendomsskyldværdien, man ville ansætte for lejeværdien af bolig i egen ejendom, sagde jeg udtrykkeligt, at mit formål ikke var at rejse en almindelig debat om principspørgsmål på nærværende tidspunkt, for det ville ikke gavne de mennesker, jeg særlig tænkte på, idet det drejede sig om det kommende skatteår. Jeg sagde udtrykkeligt, at dem,

jeg tænkte på, var de ældre, ikke fordi de var ældre, men fordi inflationen havde bragt dem i en vanskelig situation. Der er en stor gruppe mennesker, som ved stor sparsommelighed har skaffet sig en bolig for at have trykthed på deres gamle dage. De bliver nu gennem den politik, der føres, og gennem den inflation, der er, berøvet en væsentlig del af deres opsparings værdi og skal have ansat værdien af bolig i egen ejendom væsentlig højere, således at de derigennem igen bliver ringere stillet. For at klargøre, hvad det var, jeg mente, gav jeg et eksempel; det står i Folketingsstidende sp. 2306, dér kan man læse det, og jeg skal ikke gentage det.

Jeg tror, det bliver meget svært at finde en metode, som man kan sige er retfærdig på dette område, fordi der foreligger så mange forskellige synspunkter, at der fra næsten alle sider kan føres argumenter i marken for hvad som helst. Jeg kan ikke se, at der er nogen forfærdelig stor retfærdighed i, at den kapital, man sætter i én ting, skal man beregne en rente af, medens man har lov til at sætte sine penge i en hel række andre forbrugsting, som der ikke skal beregnes renter af. Man kan købe malerier og hænge dem på væggen i sit hjem; det har man lov til; der skal ikke beregnes renter af denne kapital eller af den glæde, man har af sine malerier. Man kan plante smukke træer i sin have, så får haven større værdi, og man skal betale større indkomstskat, fordi man har sat penge i det. Hvis man køber en bil på afbetaling og derved får en renteudgift, så kan man trække den fra i indtægten. Hvis man køber og sætter sig i gæld, kan man trække fra; man kan trække rente af al gæld fra, så vidt mig bekendt da. Man skal heller ikke ansætte renteværdien af den bil, man kører i skoven i.

Der kan fremføres alverdens synspunkter for og imod. Det, jeg har ønsket at føre frem, er, om det i øjeblikket, hvor vi har haft en stærk inflation, er rimeligt at stille store grupper af mennesker, der har opført sig fornuftigt, sparet sammen til en bolig at bo i, når de bliver gamle, at stille dem ringere nu. Hvis man ville ind på en principiel drøftelse af disse spørgsmål, kunne man være blevet ved de 3½ pct. og så have drøftet dem, når vi havde fået den nye